

DURE GENEESKUNST. — Te Londen is een proces gevoerd door een geneesheer tegen een rijken cliënt, die, met alle waardeering voor de bekwaamheden van zijn arts, toch meende, dat hij een te hooge rekening had ontvangen. De arts is consulteerend geneesheer, maar had den cliënt als huisarts behandeld. Want hij behoort tot die bewonderenswaardige menschen, die niet — gelijk *The Lancet* het uitdrukte — per kabelspoorweg, door een positie aan een belangrijk ziekenhuis, den top der praktijk hebben bereikt, maar te voet daarheen zijn opgeklommen, door zich naam en kunde te verwerven in de gewone praktijk. Aan de gezinnen, die hij uit zijn praktijk had overgehouden, rekende hij echter volgens de tarieven van een consulteerend geneesheer. Nu had hij den cliënt bijgestaan tijdens een appendicitis.

Hij rekende bijv. voor het *bijwonen* der operatie 15 guineas, verder 2 guineas per bezoek, op één dag zelfs 4 maal. Zoo kwam zijn rekening op 125 guineas, die van den chirurg op 150 guineas. Om de haren van een Nederlandschen oud-minister van financiën te berge te doen rijzen! De rechter deed uitspraak, met veel huldebetuigingen aan den arts, doch vond dat 93 guineas genoeg was. Wij zouden het óók meenen!

VERZEKERING VAN DAGBLADLEZERS. — Vele dagbladen in Engeland verzekeren hun lezers tegen ongevallen, zooals dit in ons land enkele doen. Een geneesheer van den eerste-hulp-dienst aan een ziekenhuis merkt nu in *The British medical Journal* op, dat dit voor hem en zijn collega's zeer lastig is. Want de belanghebbenden moeten lange lijsten ingevuld inleveren; deze leggen zij den dokter voor, en op de lijsten staat welwillend gedrukt, dat de lezer van het blad aansprakelijk is voor de betaling dezer verklaringen. Meestal heeft de cliënt geen geld bij zich, al geraakt hij door zijn ongeval meestal in een gevaarlijken welstand: 4 P. St. per week van de courant, en uitkeering van zijn ziekenclub en van de staatsziekteverzekering. Verzekeringsmaatschappijen betaalden vroeger meestal 1 guinea of meer voor zulk een verklaring. De dokter kan de invulling moeilijk weigeren, anders krijgt de man zijn geld niet; en hij kan hem ook niet later om het *hem toekomende* honorarium lastig vallen. De inzender vindt dat de couranten of verzekeringsmaatschappijen de artsen in een akelige positie brengen en moesten worden gedwongen, de attesten te betalen. Dat moesten zij ook; dood-eenvoudig, door evenals in Nederland krachtig de scheiding van behandeling en contróle af te dwingen, waarbij moet worden begonnen met een openlijke bekendmaking, dat de behandelende artsen geen attesten meer zullen invullen. Na eenig gesputter komt dan de vrede vanzelf.

EEN DEONTOLOGISCHE PUZZLE. — Een dokter in Silezië werd 's nachts op den weg door een struikroover aangevallen. Hij takelde hem echter met zijn huissleutel zoodanig toe, dat de man bloedend bleef liggen. 's Morgens kwam de getroffene bij den dokter om zich te laten verbinden. . . . wederzijdsche herkenning! De dokter heeft toen terstond zijn aanvaller laten inrekenen.

Volgens het beginsel, waarop het beroepsgeheim berust, ook volgens onzen Hoogen Raad, had de dokter hier moeten zwijgen. Maar men kan zich voorstellen dat het den aangevallene een beetje te machtig was, zijn begrijpelijken wrok het zwijgen op te leggen. Het is voor ons gemoedt ook al wat moeilijk, te zwijgen als men door spreken een moedwilligen wanbetaler tot zijn plicht zou kunnen dwingen. En toch — als wij gewichtige belangen, het recht, de tucht in het leger, de geldelijke belangen *van anderen* ter zijde stellen ter wille van het belang dat door het beroepsgeheim moet worden gediend, dan mogen wij aan ons eigen belang, aan onze eigen billijke wenschen zelfs, geen voorrang gunnen. Maar ik heb ook de meening hooren verdedigen dat het belang der zieken bij de veiligheid van den geneeskundige, die des nachts hulp komt verleenen, van hooger orde is dan het belang van straatroovers om, als zij gewond worden bij het berooven van een dokter, op behandeling te kunnen rekenen. Bovendien zal het berooven van een dokter, die 's nachts op het pad is, meestal niet de moeite waard zijn, dus de roovers kunnen dat gemakkelijk laten.